

ІНТЕНСИВНІСТЬ ПРОЦЕСІВ ЛІПОПЕРОКСИДАЦІЇ ТА СТАН АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ В МІОКАРДІ ЩУРІВ РІЗНОЇ СТАТІ В ГОСТРИЙ ПЕРІОД НЕКРОТИЧНОГО ПРОЦЕСУ В СЕРЦІ

Однією з найважливіших медико-соціальних проблем сьогодення є патологія серцево-судинної системи. Наукові дослідження переконливо показують, що ліпідний механізм пошкодження кардіоміоцитів відіграє важливу роль у патогенезі всіх патологічних процесів у міокарді, а особливо тих, що супроводжуються пошкодженням і деструкцією серцевого м'язу. Саме тому своєрідним індикатором інтенсивності патологічних процесів у міокарді є концентрація продуктів перекисного окиснення ліпідів (ПОЛ) в умовах патології, зокрема при гіпоксії, ішемії, некротичних процесах у міокарді, активність антиоксидантної системи відображає адекватність компенсаторно-приспосувальної реакції тканини на нагромадження перекисних метаболітів. Тому нашим завданням було також вивчення потужності антиоксидантного захисту міокарда шлуночків.

В експерименті на статевозрілих та старих щурах обох статей досліджували особливості

процесів ліпопероксидації та активність антиоксидантної системи (АОС). Некротичний процес у міокарді викликали введенням адреналіну. Порівняння даних показників у тварин різної статі довело, що інтактні особини за рівнем продуктів ПОЛ та активністю АОС не відрізнялися. Введення адреналіну в кардіотоксичній дозі зумовило перебудову функціонування системи про- та антиоксидантів у гострий період у тварин обох статей даних вікових груп. Однак більш інтенсивне та прогресуюче нагромадження продуктів ліпопероксидації в міокарді шлуночків статевозрілих самців свідчило про більшу вразливість міокарда тварин цієї статі до патогенного впливу адреналіну. В свою чергу, нижча активність АОС у щурів-самців відображала меншу здатність системи антиоксидантів до швидкого та адекватного за силою захисту міокарда в даних умовах. У старих тварин ця відмінність між самцями і самками знівелювалася.

Л. Б. Романюк, С. І. Климнюк, О. Б. Кучмак, О. Й. Дронова, В. П. Борак
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО

МІКРОБІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ АНТИБІОТИКОТЕРАПІЇ ПРИ ГРВІ У ДІТЕЙ

У структурі дитячої захворюваності респіраторній патології відводять провідне місце. Середня захворюваність у світі, за даними ВООЗ, складає близько 2 випадки в рік на кожного жителя планети. На частку ГРВІ припадає понад 90 % інфекційних захворювань людини.

Метою даного дослідження було проаналізувати випадки призначення антибактеріальних препаратів дітям з ГРВІ, виходячи з клініко-епідемічних особливостей перебігу хвороби.

Аналіз історій хвороби показав, що 77,7 % пацієнтів призначали антибактеріальні засоби, в основному цефалоспоринового ряду, макроліди, напівсинтетичні пеніциліни, які мають широкий спектр дії. Відмічали окремі випадки призначення грамоксу, роваміцину, макропену, максипену, цефпіраму, цефтиризину. Цефалоспорины призначали у 48 (65,6 %) випадках, далі за поширеністю застосування ідуть захищені пеніциліни – 15 (20,5 %) та макроліди –

3 (4,1 %). Ускладнений перебіг ГРВІ мав місце у 23 дітей (24,5 %). Таким чином, лише у третині дітей з ГРВІ були безумовні показання до призначення антибіотикотерапії внаслідок розвитку ускладнень бактеріальної етіології. У 27 (37,0 %) пацієнтів антибактеріальні препарати використовували в перші дні в комплексі лікування ГРВІ при відсутності будь-якої соматичної патології, що могла б обтяжити перебіг гострого процесу. Серед них лише 7 (9,6 %) дітей були віком до одного року.

Отже, при ГРВІ призначення дітям антибіотиків повинно бути строго аргументованим. Для підвищення ефективності терапії ГРВІ слід у комплекс діагностичних заходів включити вивчення мікробного пейзажу рото- та носоглотки і визначення чутливості до антибіотиків виявлених мікроорганізмів. Особливо це стосується дітей, які часто хворіють та отримують амбулаторне лікування.